

Sygn. akt II Ca 25/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Białymstoku II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Puchalska (spr.)
Sędziowie:	SSO Bożena Sztomber SSR del. Krzysztof Prutis
Protokolant:	st. sekr. sąd. Monika Gąsowska

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2015 r. w Białymstoku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

w B. i A. C. (1)

przeciwko Miastu B.

o zapłatę

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku

z dnia 13 października 2014 r. sygn. akt I C 2062/14

I. zmienia zaskarżony wyrok:

1) **w punkcie I w ten sposób, że zasądza od pozwanego Miasta B. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. kwotę 2.800,71 (dwa tysiące osiemset 71/100) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 31.01.2014 r. do dnia 22.12.2014 r. w wysokości 13% w stosunku rocznym i od dnia 23.12.2014 r. do dnia zapłaty w wysokości 8% w stosunku rocznym oraz oddala powództwo w pozostałym zakresie,**

2) **w punkcie II w ten sposób, że zasądza od pozwanego Miasta B. na rzecz powodów (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. i A. C. (1) solidarnie kwotę 734 (siedemset trzydzieści cztery) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;**

II. oddala apelację w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego Miasta B. na rzecz powodów (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. i A. C. (1) solidarnie kwotę 455 (czterysta pięćdziesiąt pięć) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w B. i A. C. (1) wniosli o zasądzenie od pozwanego Miasta B. na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. kwoty 3 083,61 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 31 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty. Ponadto, domagali się zasądzenia na ich rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany Miasto B. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie solidarnie od powodów kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Wyrokiem z dnia 13 października 2014 roku Sąd Rejonowy w Białymstoku oddalił powództwo i zasądził solidarnie od powodów (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. i A. C. (1) na rzecz pozwanego kwotę 617 zł tytułem kosztów procesu.

Z poczynionych przez Sąd Rejonowy ustaleń wynikało, że w dniu 28 marca 2013 roku powodowie prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) Przedsiębiorstwo (...) A. C. (1) w B., działając w ramach konsorcjum firm, zawarli z Województwem (...) jako Liderem Projektu oraz Miastem B., Miastem S. oraz Miastem Ł. jako Partnerami Projektu umowę nr (...). Na jej podstawie wykonawca zobowiązał się do wykonania dokumentacji projektowej i robót budowlanych polegających na realizacji zadania pn. „Adaptacja pomieszczeń serwerowni do specyficznych wymogów technicznych”, m.in. w Urzędzie Miejskim w B. przy ul. (...). Za prace wykonane w tej lokalizacji strony ustaliły wynagrodzenie na kwotę 28 290 zł, zgodnie z kalkulacją kosztów dołączoną do oferty wykonawcy, stanowiącą załącznik nr (...) do umowy.

Sąd Rejonowy stwierdził, że w stanie faktycznym sprawy spór dotyczył zasadności dokonanego przez pozwanego potrącenia kwoty 3 084 zł tytułem kary umownej. Stwierdził, że podstawą ich naliczenia w przypadku opóźnień był § 7 ust. 1 b, c oraz d umowy. Sąd zauważył, że w piśmie z dnia 28 stycznia 2014 roku pozwany jako podstawę ich naliczenia wskazał § 7 pkt 1 d, zgodnie z którym zamawiający miał prawo do nałożenia na wykonawcę kar umownych, a wykonawca był zobowiązany do zapłaty nałożonych na niego kar umownych za niewykonanie lub nienależyte wykonanie przedmiotu umowy w przypadku opóźnienia w usunięciu wad, w wysokości 0,1% wynagrodzenia określonego dla danej lokalizacji za każdy rozpoczęty dzień opóźnienia, z uwzględnieniem zapisu § 3 ust. 3 (za wady należało traktować wady występujące przy raporcie powykonawczym). Sąd nie miał wątpliwości, że wyniki z pomiarów miały być złożone wraz z raportem z wykonanych prac. W ocenie Sądu I instancji, przedłożone przez powoda wyniki pomiarów nie czyniły zadość wymaganiom umowy, w związku z czym został przekroczony termin usunięcia tych wad, zgodnie przyjmowany przez strony na dzień 16 sierpnia 2013 roku. Ostatecznie, ta dokumentacja została złożona w dniu 24 grudnia 2013 roku. Na podstawie zeznań świadków: A. C. (2), Ł. N. i K. L. Sąd przyjął, że dokumenty z tym związane były poprawiane i nie były uznawane przez pozwanego za wystarczające do przyjęcia prac zgodnie z umową. W tych okolicznościach, Sąd uznał, że przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu elektroniki na okoliczność ustalenia, czy pomiary okablowania strukturalnego z dnia 6 i 14 sierpnia 2013 roku potwierdzały sprawność wszystkich 120 linii sieci strukturalnej zainstalowanej w Urzędzie Miejskim w B. i czy przedmiotowe pomiary zostały wykonane prawidłowo oraz czy mogły stanowić podstawę do wystawienia gwarancji systemowej - było nieprzydatne do rozstrzygnięcia sprawy.

Jako kolejną podstawę naliczenia kar umownych Sąd Rejonowy przywołał postanowienie § 7 ust. 1c umowy, zgodnie z którym kara umowna jest naliczana za opóźnienia w wykonaniu prac na poszczególnych lokalizacjach. Za opóźnienie w wykonaniu umowy Sąd uznał niezłożenie gwarancji strukturalnej producenta w terminie. Z ustaleń Sądu I instancji wynikało, że gwarancja systemowa została wystawiona przez producenta dopiero w dniu 18 sierpnia 2013 roku, jej skan przesłano na adres P. S. w dniu 26 sierpnia 2013 roku. Sąd nie podzielił stanowiska powoda, że

niezbędna dokumentacja została przez niego przedłożona w terminie, stąd brak było podstaw do naliczania kar umownych. W ocenie Sądu Rejonowego, samo wystawienie dokumentu gwarancji systemowej przez producenta lub przesłanie jej skanu osobie nieupoważnionej do kontaktu w ramach przedmiotowej umowy miało jedynie walor informacyjny i nie czyniło zadość warunkowi umowy – dostarczenia certyfikatu gwarancji. Sąd stwierdził, że chodziło tu o złożenie oryginału dokumentu uprawniającego pozwanego do korzystania z gwarancji. Nie znalazł przy tym podstaw, aby uznać, że w okolicznościach sprawy oryginał gwarancji systemowych miał pozostawać u wykonawcy. Sąd uznał, że powyższe nie wynikało z treści umowy, przy czym wszelkie powiadomienia, oświadczenia i wnioski związane z jej realizacją wymagały formy pisemnej. W ocenie Sądu Rejonowego, z istoty dodatkowej gwarancji producenta i faktu, że taki dokument został złożony pozwanemu w dniu 4 grudnia 2014 roku wynikało, że do umowy powinna zostać załączona oryginalna gwarancja producenta. Sąd podkreślił, że był to istotny warunek umowy, brak którego uniemożliwiał wystawienie faktury i wypłatę wynagrodzenia. Sąd I instancji zauważył bowiem, że zgodnie z Programem funkcjonalno – użytkowym stanowiącym załącznik do umowy stron warunkiem wykonania i odbioru robót budowlanych było dostarczenie certyfikatu gwarancji systemowej producenta, co miało nastąpić przed podpisaniem protokołu odbioru (§ 5 ust. 2 umowy). W ocenie Sądu, data podpisania protokołu nie była dowolna, bo jak wynikało z treści umowy, przebieg realizacji prac w poszczególnych lokalizacjach określony został w harmonogramie i kończył się raportem wykonanych prac. Sąd I instancji zauważył, że złożenie raportu uruchomiło bieg terminów określonych w § 5 ust. 3 poprzedzających odbiór prac. Sąd zauważył, że z niewielkimi modyfikacjami tych terminów wynikającymi z podjęcia przez strony czynności wcześniej lub ich przedłużenia z powodu dni wolnych, termin określony w tym przepisie wyznaczał termin podpisania protokołu odbioru. Sąd nie podzielił tu stanowiska powoda, że termin odbioru prac mógł być swobodnie modyfikowany przez wykonawcę niezłożeniem gwarancji strukturalnych okablowania, skoro jednocześnie złożenie ich było warunkiem podpisania takiego protokołu. W ocenie Sądu Rejonowego, takie rozumowanie zaprzeczałoby logice całej umowy. Sąd uznał, że przewidziany w § 5 ust. 2 umowy termin do złożenia gwarancji systemowej w kontekście pozostałych uregulowań, zwłaszcza § 3 ust. 3 należy zinterpretować w ten sposób, że gwarancję tę wykonawca mógł złożyć później niż w raporcie z wykonania prac, ale nie później niż w terminie wynikającym z § 3 ust. 3, czyli 5 dni dla zamawiającego do weryfikacji dokumentów i 7 dni dla wykonawcy do usunięcia usterek raportu powykonawczego.

W przedstawionych okolicznościach, Sąd Rejonowy za zasadne uznał nałożenie na wykonawcę kary umownej zarówno w oparciu o przepis § 7 ust. 1 c oraz d umowy. Jednocześnie, Sąd wyjaśnił, że podstawa i sposób potrącenia został jasno określony w umowie w § 7 ust. 2, według którego kary umowne należne zamawiającemu mogły być potrącane między innymi z wynagrodzenia należnego wykonawcy na podstawie przedłożonego mu oświadczenia. Sąd Rejonowy podkreślił, że domagając się zwrotu naliczonych i potrąconych kar umownych powód powinien był wykazać okoliczności, iż brak było podstaw do ich naliczania i potrącania. Powód temu obowiązkowi nie sprostał, co uzasadniało oddalenie powództwa w całości.

O kosztach procesu Sąd I instancji orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 3 w zw. z § 2 ust. 1 – 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu oraz części IV załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006 roku o opłacie skarbowej.

Apelację od powyższego wyroku wnieśli powodowie, którzy zaskarżyli go w całości, orzeczeniu zarzucając:

- 1. naruszenie art. 321 k.p.c. poprzez wyrokowanie ponad przedmiot postępowania, a nie w jego granicach;***
- 2. naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez sprzeczną z zasadami logiki ocenę materiału dowodowego oraz naruszenie art. 65 k.c. poprzez błędną wykładnię i przyjęcie, że oświadczenie o potrąceniu kar umownych z tytułu nieusunięcia wady w postaci braku gwarancji stanowi oświadczenie o potrąceniu wszelkich możliwych do naliczenia kar umownych, które nie zostały naliczone, gdy w rzeczywistości oświadczenie o potrąceniu pozwanego należy odczytywać ściśle, badając jedynie***

zasadność podstawy naliczenia kary umownej wskazanej przez pozwanego w oświadczeniu o potrąceniu;

3. naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez sprzeczną z zasadami logiki ocenę materiału dowodowego oraz naruszenie art. 65 k.c. poprzez błędną interpretację § 5 ust. 2 umowy, tj. przyjęcie wbrew jej literalnemu brzmieniu, że:

a) powód miał przedłożyć gwarancję z raportem, podczas gdy z zapisu umowy wynika, że gwarancja powinna być przedłożona przed podpisaniem protokołu odbioru końcowego;

b) skutkiem nieprzedłożenia gwarancji w powyższym terminie było istnienie wady, która powinna być uzupełniona w trybie § 3 ust. 3, a zatem w ciągu 7 dni, podczas gdy zapis umowy wskazuje wyraźnie, że skutkiem nie dostarczenia gwarancji jest odmowa podpisania protokołu odbioru;

c) gwarancja powinna zostać przedłożona w oryginale, podczas gdy nie wynika to z zapisów umowy;

4. naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. i przyjęcie sprzecznie ze zgodnymi zeznaniami świadków, że P. S. nie był uprawniony do odbioru dokumentacji, podczas gdy osoba uprawniona do kontaktu ze strony pozwanej, wskazana w umowie sama potwierdziła, że P. S. był uprawniony do odbioru dokumentacji związanej z przedmiotowymi pracami od powodów;

5. naruszenie art. 61 § 1 k.c. i art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przyjęcie, że przekazana przez powodów dokumentacja stanowi oświadczenie woli, które powinno być złożone osobie uprawnionej do reprezentacji, gdy w rzeczywistości, dokumentacja ta nie stanowi oświadczenia woli, a co za tym idzie, nie musiała zostać złożona osobie uprawnionej do reprezentacji pozwanej;

6. naruszenie art. 6 k.c. poprzez przyjęcie, że to powoda obciążał ciężar wykazania, że złożone przez niego pomiary były wadliwie, podczas gdy to pozwany wywodzi skutki prawne z nieprawidłowości pomiarów, czyli rzekomej wady i powinien tę wadliwość udowodnić;

7. naruszenie art. 227 k.p.c. poprzez oddalenie wniosku o powołanie biegłego z zakresu elektroniki na okoliczność wykazania prawidłowości przedłożonych przez powodów pomiarów z uwagi na nieprzydatność dla sprawy, podczas gdy jest to okoliczność istotna w sprawie, jeżeli przyjmując, że sąd mógł badać w ramach niniejszego postępowania, czy powód zasadnie naliczył karę za nieterminowe przedłożenia prawidłowych pomiarów (co powodowie kwestionują);

8. naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez sprzeczną z zasadami logiki ocenę materiału dowodowego oraz art. 65 k.c. poprzez błędne przyjęcie, wbrew literalnemu zapisowi § 7 ust. 1 i 2.2. Programu F. – Użytkowego, że umowa została wykonana dopiero po przedłożeniu oryginału gwarancji i prawidłowych pomiarów, podczas gdy czynności te nie warunkują wykonania umowy.

Wskazując na powyższe, skarżący wnieśli o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i zasądzenie od Miasta B. na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. kwoty 3 083,61 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 31 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty; ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje według norm przepisanych. Powołując się na przepis art. 380 k.p.c. skarżący wnieśli również o rozpoznanie postanowienia Sądu I instancji oddalającego wniosek powodów o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu elektroniki i w razie uznania, że istnieją podstawy do uwzględnienia wniosku powodów o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z

opinii biegłego sądowego z zakresu elektroniki, zmianę postanowienia oddalającego w/w wniosek dowodowy poprzez jego uwzględnienie i powołanie zawnioskowanego dowodu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powodów w znacznej części jest zasadna.

Lektura pisemnych motywów zaskarżonego wyroku przez pryzmat zarzutów wniesionej apelacji pozwala już na wstępie przyznać rację skarżącym, że Sąd Rejonowy wyrokował w przedmiocie, który nie obejmował zgłoszonego w pozwie żądania. Sąd Okręgowy nie ma bowiem wątpliwości, że zdarzeniem, na jakim powodowie oparli powództwo inicjujące postępowanie w sprawie jest złożone przez pozwanego oświadczenie o potrąceniu z należnego im za wykonanie przedmiotu umowy (...) w zakresie lokalizacji: Urząd Miejski przy ulicy (...) w B. wynagrodzenia kary umownej w kwocie 3 083,61 zł z tytułu nieusunięcia wady w postaci braku gwarancji systemowej producenta na wykonane okablowanie strukturalne w serwerowni przy ulicy (...) w B.. Powyższe, zostało wprost wyartykułowane w uzasadnieniu pozwu, do którego załączono pismo pozwanego datowane na dzień 28 stycznia 2014 roku, w którym złożył on stosowne oświadczenie o potrąceniu kary umownej w kwocie 3 083,61 zł wobec nieterminowego dostarczenia przez powodów gwarancji systemowej producenta na wykonane okablowanie strukturalne w serwerowni przy ulicy (...) w B. (k. 70) wraz z wystawioną przez pozwanego na tę właśnie kwotę notą obciążeniową (k. 71). Analizując tymczasem tok rozumowania Sądu I instancji, za skarżącymi stwierdzić należy, że złożone przez pozwanego oświadczenie o potrąceniu ocenił on w kategorii oświadczenia o potrąceniu niejako wszelkich możliwych do naliczenia kar umownych, jakie zostały zastrzeżone w łączącej strony umowie. Nie można bowiem inaczej ocenić postępowania Sądu, który poszukując podstaw do obciążenia powodów karą umowną nie ograniczył się wyłącznie do tej wskazanej przez samego pozwanego w oświadczeniu z dnia 28 stycznia 2014 roku, ale z sobie tylko znanych względów, za podstawę do naliczenia kary umownej przyjął także nieusunięcie w terminie wady w postaci niedostarczenia przez stronę powodową prawidłowych raportów z pomiarów osobie upoważnionej ze strony pozwanej. W ocenie Sądu Okręgowego, czyniąc w taki właśnie sposób ustalenia faktyczne i dokonując następnie ich subsumcji materialnoprawnej stanowiącej faktyczną i prawną podstawę zaskarżonego wyroku, Sąd Rejonowy w nieuprawniony sposób dotknął kwestii, która znajduje się poza przedmiotem tego postępowania, którego granice w jasny i czytelny sposób zostały wyznaczone przedmiotem żądania wniesionego pozwu. Jak słusznie bowiem wywodzi w apelacji jej autor, skoro w złożonym oświadczeniu - które stało się podstawą zgłoszonego w pozwie żądania zapłaty - pozwany wyraźnie wskazał, że nalicza karę umowną za nieusunięcie wady w postaci niedostarczenia gwarancji systemowej okablowania, to przedmiot badania i oceny Sądu I instancji powinien ograniczyć się właśnie do oceny zasadności tak złożonego oświadczenia i poza jego jakimkolwiek zainteresowaniem powinna znajdować się kwestia tego, czy pozwany mógł także naliczyć karę z umowną z innego tytułu. Dyskwalifikując zatem poczynione przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne w przedmiocie okoliczności związanych z ewentualnym nieusunięciem w terminie wady w postaci niedostarczenia przez stronę powodową prawidłowych raportów z pomiarów osobie upoważnionej ze strony pozwanej oraz przedstawioną w tym zakresie ocenę prawną, Sąd Odwoławczy za bezprzedmiotowe uznaje zarzuty apelacji kwestionujące stanowisko Sądu w tym zakresie i nie dostrzega potrzeby ich szczegółowej analizy.

Precyzując zatem przedmiot rozpoznawanej sprawy, ograniczając go do zagadnienia związanego z zasadnością obciążenia powodów karą umowną z tytułu nieusunięcia wady w postaci braku gwarancji systemowej producenta na wykonane okablowanie strukturalne w serwerowni przy ulicy (...) w B. Sąd Okręgowy podziela poczynione przez Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne w tym zakresie, niemniej jednak zaprezentowana przez ten Sąd ocena prawna wymaga korekty przez pryzmat słusznie wywiedzionych zarzutów apelacji.

Rozważania w tym zakresie rozpocząć jednak należy od uznania ogólnego poglądu Sądu I instancji, że dokument gwarancji systemowej producenta okablowania powinien zostać dostarczony osobie upoważnionej wraz z raportem z wykonania odpowiednich prac. Zarzuty powodów i argumentacja przedstawiona w uzasadnieniu apelacji stanowią w tym zakresie jedynie bezzasadną polemikę ze stanowiskiem Sądu Rejonowego, stojąc w sprzeczności z całokształtem materiału dowodowego, na który powołują się skarżący. Wprawdzie, dokonując uważnej i wnikliwej analizy treści łączącej strony umowy wraz z Programem funkcjonalno – użytkowym „Adaptacja pomieszczeń serwerowni

do specyficznych wymogów technicznych” Sąd Odwoławczy nie doszukał się przede wszystkim zapisu, który jednoznacznie stanowiłby o tym, że taka gwarancja powinna zostać przedłożona wraz ze stosownym raportem załączanym do zgłoszenia odbioru poszczególnych prac. Niemniej jednak, należy zwrócić uwagę na brzmienie § 3 ust. 3 umowy, w którym uregulowano sposób odbioru poszczególnych prac. Zgodnie z tym postanowieniem wykonawca każdorazowo po wykonaniu wszystkich prac objętych harmonogramem realizacji prac dla poszczególnych lokalizacji, przekazuje Liderowi i/lub Partnerowi projektu raport z wykonanych prac, w którym przedstawi zakres prac zgłoszonych do odbioru. Lider i/lub Partner projektu w ciągu 5 dni roboczych od otrzymania raportu dokona jego weryfikacji. Wykonawca zobowiązany jest do ustosunkowania się do zgłaszanych uwag i usunięcia wad w terminie 7 dni”. W tych warunkach logiczne jest, że przedstawiając stosowny raport dotyczący zrealizowania prac dla określonej lokalizacji wykonawca powinien był załączyć stosowną dokumentację, w tym przypadku gwarancję systemową producenta. W przeciwnym razie, za bezprzedmiotowy uznać należałoby dalszy zapis wyznaczający zamawiającemu 5 dni na dokonanie stosownej weryfikacji tego raportu, skoro nie posiadałby on przecież narzędzi do dokonania takiej kontroli, dysponując wyłącznie gołosłowną treścią dokumentu raportu i kolejne 7 dni dla wykonawcy na usunięcie stwierdzonych wad. Prezentując takie stanowisko, Sąd Okręgowy nie traci z pola widzenia cytowanego w apelacji na uzasadnienie poglądu skarżących, że terminem do dostarczenia gwarancji systemowej jest „termin podpisania protokołu odbioru” postanowienia § 5 ust. 2 umowy, zgodnie z którym „w ramach gwarancji wykonawca zapewni 5 letnią gwarancję na wszystkie wykonane prace oraz dostarczone urządzenia licząc od daty podpisania protokołu końcowego umowy, z wyjątkiem zainstalowanych elementów okablowania strukturalnego, na które wykonawca dostarczy certyfikat gwarancji systemowej producenta na instalację z minimalną 20 – letnią gwarancją na system okablowania jako całość. Certyfikat gwarancji systemowej producenta wykonawca dostarczy przed podpisaniem protokołów odbioru. Nie dostarczenie certyfikatu gwarancji systemowej producenta okablowania jest podstawą do odmowy podpisania protokołów odbioru” (k. 32). Sąd Okręgowy uznaje jednak, że tego rodzaju zapis wskazujący na moment „przed podpisaniem protokołów odbioru” ma nieprecyzyjny charakter i z tego też względu, w żadnym razie nie stoi on na przeszkodzie przedstawionej wyżej interpretacji, którą uznać należy za poprawną.

W przedstawionych okolicznościach stwierdzić trzeba, że jak niewadliwie ustalił Sąd I instancji, w dniu 2 sierpnia 2013 roku powodowie zgłosili pozwanemu gotowość do odbioru wykonanych prac w lokalizacji w Urzędzie Miejskim przy ulicy (...) w B., przekazując wówczas raport z wykonanych prac. Po zapoznaniu się z nim, pozwany stwierdził, że przedstawiona dokumentacja zawierała wady, między innymi w postaci braku dokumentu gwarancji systemowej producenta okablowania i wezwał stronę powodową do ich uzupełnienia w terminie do 16 sierpnia 2013 roku. W dniu 26 sierpnia 2013 roku powodowie przesłali P. S. skan gwarancji systemowej producenta okablowania (k. 105, 106). W tych warunkach stwierdzić należy, że rozstrzygnięcie sporu pozostaje zdeterminowane oceną tego stanu rzeczy, a mianowicie czy w dniu 26 sierpnia 2013 roku doszło do wykonania umowy w spornym zakresie. Stanowisko, jakie w tym przedmiocie zajął Sąd I instancji, za skarżącymi, uznać trzeba za chybione. W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy niezasadnie przyjął, że aby doszło do wykonania umowy w omawianym zakresie, powodowie powinni byli dostarczyć oryginał gwarancji systemowej osobie upoważnionej, czemu zdołali sprostać dopiero w grudniu 2013 roku.

Wobec sformułowanych w apelacji zarzutów wyjaśnienia wymaga, że zgodnie z art. 233 § 1 k.p.c. Sąd I instancji ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, przy czym powinien to jednak czynić na podstawie wszechstronnego rozważenia całego zebranego materiału dowodowego. Tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub, gdy wnioskowanie Sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo, wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo - skutkowych, to przeprowadzona przez Sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona. Aby zatem zarzut odnoszący się do naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów mógł zostać uwzględniony, nie wystarczy przedstawić alternatywny stan faktyczny, a należy podważyć prawidłowość dokonanej przez Sąd oceny dowodów, wykazując, że jest ona wadliwa lub błędna (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2001 roku, II CKN 588/99, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 września 2002 roku, II CKN 817/00, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 2000 roku, I CKN 1169/96, OSNC 2000/7-8/139, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 kwietnia 2003 roku, I CKN 160/01).

W przekonaniu Sądu Odwoławczego, zabieg ten powiódł się autorowi apelacji, który słusznie zarzuca, że pomijając dowód z zeznań świadków Ł. N. i K. L. Sąd Rejonowy wadliwie uznał, że P. S., wskazany w umowie jako osoba do kontaktu ze strony zamawiającego w związku z realizacją prac w lokalizacji w Urzędzie Marszałkowskim Województwa (...) przy ulicy (...) w B., do którego w dniu 26 sierpnia 2013 roku strona powodowa przesłała skan gwarancji nie był osobą uprawnioną do odbioru tego dokumentu. Świadek K. L., który zgodnie z umową był z kolei osobą do kontaktu ze strony zamawiającego w związku z realizacją prac w lokalizacji w Urzędzie Miejskim w B., przy ulicy (...) stwierdził przecieź, że urząd marszałkowski posiadał wiedzę na temat wykonania umowy, a „kontakt z wykonawcą był przez Urząd Marszałkowski, taka praktyka się rodziła” (k. 115). Podobnie wskazywał także Ł. N., pracownik powodowej spółki, który zaznaczył, że podczas wykonywania umowy „nie mieliśmy sygnałów, że korespondencja jest skierowana do osób nieupoważnionych” (k. 113). W przekonaniu Sądu Odwoławczego, powyższe stanowi więc dostateczną podstawę do uznania, że przesłanie dokumentu gwarancji w dniu 26 sierpnia 2013 roku na adres mailowy P. S. stanowiło jej skuteczne doręczenie stronie pozwanej zwłaszcza, że i postanowienia umowy przewidywały dostarczanie dokumentacji związanej z jej realizacją „Liderowi i/lub Partnerowi”. Jednocześnie, Sąd Okręgowy przychylił się do poglądu skarżących, że forma złożonego dokumentu, a mianowicie skan również jest wystarczająca, aby uznać, iż spełnia wymogi wykonania umowy przez powodów. Stanowczego podkreślenia wymaga, że żadne z postanowień łączącej strony umowy, jak i dokumentu zatytułowanego Program funkcjonalno – użytkowym „Adaptacja pomieszczeń serwerowni do specyficznych wymogów technicznych” nie wskazuje formy, w jakiej ten dokument powinien zostać złożony przez wykonawcę, jak i nie określa, kto powinien takim dokumentem ostatecznie dysponować: wykonawca, czy zamawiający. Tym samym, stanowisko Sądu Rejonowego, który kategorycznie odrzucił postępowanie strony powodowej uznać trzeba za bezpodstawne i nie mające uzasadnienia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Co więcej, dyskwalifikując zeznania A. C. (2) – pracownicy strony powodowej – wskazującej, że strony ustaliły, iż to powód jako wykonawca będzie przechowywał oryginał gwarancji systemowej, uchodzi uwadze Sądu Rejonowego, że takie rozwiązanie znajduje logiczne uzasadnienie w okolicznościach sprawy. Sąd Okręgowy zauważa bowiem, że zgodnie z zawartą umową, w kontekście postanowienia § 5, to powodowie zobowiązali się przecieź ogólnie rzecz ujmując realizować ewentualne uprawnienia z gwarancji, do czego z całą pewnością będą potrzebować oryginału dokumentu gwarancji systemowej producenta okablowania.

Wobec poczynionych wyżej rozważań Sąd Okręgowy uznaje, że dostarczając w dniu 26 sierpnia 2013 roku stronie pozwanej dokument gwarancji systemowej producenta okablowania powodowie wykonali w tym zakresie postanowienia umowy. Niemniej jednak, mając na względzie, że jak już wyżej stwierdzono, stosownego uzupełnienia dokumentacji powinni byli dokonać do dnia 16 sierpnia 2013 roku, istnieją podstawy do naliczenia kary umownej z powodu nieterminowego usunięcia tej wady, ale wyłącznie za okres od 16 sierpnia do 26 sierpnia 2013 roku, a więc za 10 dni, a nie jak uznał Sąd I instancji za okres aż do grudnia 2013 roku. Podstawą w tej kwestii jest postanowienie § 7 ust. 1d umowy stanowiące, że zamawiający ma prawo do nałożenia na wykonawcę kar umownych, a wykonawca jest zobowiązany do zapłaty nałożonych na niego kar umownych za niewykonanie lub nienależyte wykonanie przedmiotu umowy za opóźnienia w usunięciu wad, w wysokości 0,1% wynagrodzenia określonego dla danej lokalizacji za każdy rozpoczęty dzień opóźnienia, z uwzględnieniem zapisu § 3 ust 3 umowy. Mając na uwadze, że wynagrodzenie dla lokalizacji Urząd Miejski w B. ulica (...) to kwota 28 290 zł, prawidłowo obliczona kwota kary umownej to 282,90 zł $([28\ 290\ \text{zł} \times 0,1\%] \times 10\ \text{dni})$. W tej sytuacji, zgłoszone przez powoda żądanie w znacznej części zasługuje na uznanie. Skoro pozwany dokonał z omawianego tytułu potrącenia kwoty 3 083,61 zł, zamiast należnej w wysokości 282,90 zł, to powództwo do kwoty 2 800,71 zł zasługuje na uwzględnienie. W pozostałym zakresie, jako niezasadne podlega oddaleniu.

O odsetkach Sąd Okręgowy postanowił na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c., zgodnie z żądaniem pozwu.

Konsekwencją powyższego jest zmiana rozstrzygnięcia Sądu I instancji w przedmiocie kosztów postępowania, o których należy orzec na nowo zgodnie z art. 100 zdanie drugie k.p.c. uznając, że strona powodowa uległa tylko co do nieznacznej części swego żądania. Do poniesionych przez powodów kosztów tego postępowania zaliczyć należy opłatę od pozwu w wysokości 100 zł oraz koszty zastępstwa procesowego ustalone na podstawie § 2, 4 i 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz

ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 roku, poz. 490), a także części IV załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006 roku o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2006 roku, Nr 225, poz. 1635 z późn. zm.) na łączną kwotę 634 zł.

W przedstawionych okolicznościach, Sąd Okręgowy dokonał więc korekty zaskarżonego wyroku na podstawie art. 386 § 1 k.p.c., w pozostałym zakresie nie znajdując podstaw do uwzględnienia apelacji oddalił ją na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach procesu w postępowaniu odwoławczym Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 100 zdanie drugie k.p.c. Do poniesionych przez powodów kosztów zaliczyć należy opłatę od apelacji w kwocie 155 zł oraz koszty zastępstwa procesowego ustalone na podstawie § 6 pkt 3 w zw. z art. § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 roku, poz. 490) na kwotę 300 zł.